NADĚJáčEk

ROČNÍK IX. / Č.V / KVĚTEN 2021

NADĚJE pro všechny, z. s.

Květnová schůzka

V polovině května jsme absolvovali první společnou procházku po dlouhých měsících, ve kterých jsme se nemohli potkávat „živě“. Vyšli jsme od klubovny směrem k řece Odře, pak jsme šli nějakou dobu podél jejího toku, u Svinovské lávky jsme odbočili doprava k cestě směr „U Boříka“. Za touto známou ostravskou restaurací jsme odbočili na žlutou značku a šli kolem tenisových kurtů, nové i starší zástavby, polem - nepolem, téměř k Rybníkům pod Bedřiškou a zpět na parkoviště, které je kousek pod klubovnou. Za tu dobu, co jsme se neviděli, jsme si toho měli moc co říct, a tak naše procházka utekla jako voda.

URČENO PRO SRDCAŘE

Děkujeme všem, že neváháte a podporujete nás s vírou, že jako vždy bude vaše podpora použita výhradně v souladu s činností našeho spolku.

OSTRAVA!!!

KŘÍDLENÍ nadační fond

CEMDEST s.r.o. vrtné a trhací práce

v.o.s. TRANSL
Důlní stroje a zařízení
PRODUKTY:
Válečky pro pásové a dopravníkové tratě
Trať závěsné dráhy
Převáděcí válečky
Hřeblová doprava
Upravárenská zařízení
Pásová doprava
Hadicové objímky
Spojky pásů, a další
Transl, v.o.s.
Příborská 333
738 01
Frýdek - Místek
+420 558 432 884
+420 558 638 798

givt Klikni a pomáhej

NADACE ČLOVĚK ČLOVĚKU

RAYNET

Blahopřejeme k narozeninám

Květnoví oslavenci jsou Adam, Anežka, Jirka, Vojta a Kuba.
Všem gratulujeme a společně se podívejme, co v letech minulých spolu se svými kamarády prožili :)

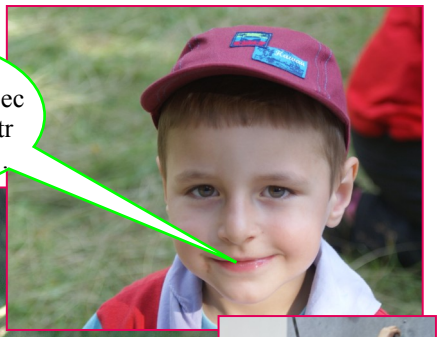

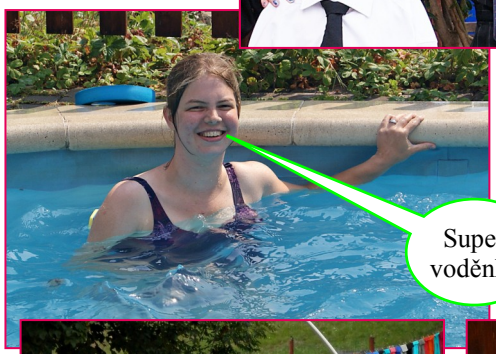

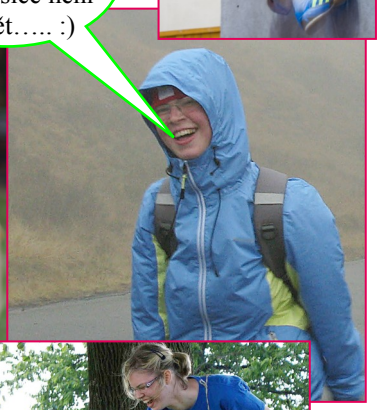

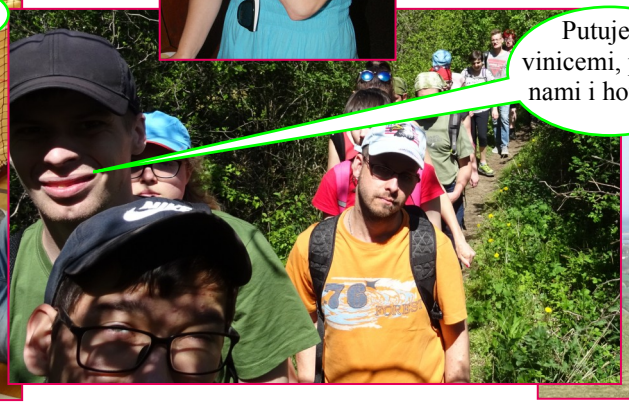

Tak se pádí...

Pohodička...

Dědo pořádně zaber

Vánoce Vánoce přicházejí...

Plížením plazením vpřed..

Táborová hra Pravěk. To jsem malo-val já :)

Moje první akce s Nadějí, ,Nocování na na Helfštýně

Střílím...

Hraji divadlo

Super barevný svět :)

Tančím

Lezu :)

Hasím, tak volejte… :)

Jezdím

Hope News

Ahoj přátelé, čtenáři a členové Naděje pro všechny. Zvu Vás k četbě dalších dvou dílů příběhů dinosaurů oživlých v naší současnosti. Text je vložen bez úprav, laskavý čtenář zajisté promine nějakou tu chybičku… (Pozn.: Jakékoliv další šíření či zveřejňování textu i obrázků podléhá autorským právům! © Autorka textu: Eva Michalová, Ilustrace: Mgr. Michaela Kostelňáková

Bibi se poprvé ocitá tváří tvář krvelačným Velociraptorům

Kapitola 3

To, co se v autě Bibi dozvěděla, ji dost šokovalo, ale nechtěla tomu věřit. „Prosím vás, to musí bejt nějaká blbost! Živí dinosauři přece dávno vyhynuli! Ti v tom Dinoparku jsou umělí.“ „To jsem si myslel taky, než jsem to viděl na vlastní oči.“ Snažil se ji přesvědčit, ale ona se nenechala odradit. „Měla byste to zvážit, slečno, je to opravdu nebezpečné.“ Jenže to už stáli před vchodem a Bibi byla neústupná. „Heleďte se, nechte už toho, vy se mě snažíte vyděsit, ale na to vám neskočím a já jsem si vás nevolala proto, abych teď prachy vyhodila z vokna! Díky za odvoz a na shledanou, hezkej den!“ „Hm, jak myslíte, přeji vám hodně štěstí.“

Bibi zaplatila, vystoupila z auta a řidič byl ten tam. Ještě se za ním chvíli dívala, pak zavrtěla hlavou a vešla točícími dveřmi do obchoďáku. Jen, co vstoupila dovnitř, na první pohled šlo vidět, že tu něco nehraje. Uvnitř nesvítilo jediné světlo a nikde ani noha. Bibi stála jako tvrdé Y. „To je vážně divný, přesně takhle to popisoval ten chlap. Že tu nesvítí světla, nejsou tu žádní lidi a zdá se, že ani eskalátory nejedou, možná ani výtah ne.“ A aby měla jistotu, šla se podívat k eskalátorům a opravdu nejely, ani výtah, když ho zkoušela přivolat. „Haló, je tu někdo? Slyšíte mě? Todle nemá cenu, jdu pryč, když tu nic nefunguje! Pochybuju, že budou fungovat dinosauři!“ Chystala se, že odejde, ale pak se zastavila. Přemýšlela, že by byla škoda, kdyby to teď vzdala, tolik se těšila, ale co z toho, když nic není v provozu. Nakonec si řekla, že ten tajemný svět najde a neodejde, dokud se jí nepodaří ho najít. Tak vylezla po těch nejezdících schodech do prvního patra a tam ho začala hledat, netušila však, že ten svět je až v druhém patře a ani to, že na ni číhá nebezpečí.

„Heleme se, kdo to tu je? Taková vzácná návštěva!“ Zpozoroval ji jeden z Raptorů a jeho kolega si ji všiml taky. „Hm, to by byl výborný oběd! Ideální kořist pro nás dva, šéf přece říkal, že si můžeme ulovit, co chceme!“ „Ale říkal, že od zítřka.“ Připomněl mu parťák. „Hele, kašli na to, nemusí všechno vědět, tak mu to prostě neřekneme, necháme si to pro sebe a tu holku prostě sežereme, mám fakt příšerný hlad!“ „Tak fajn, jdeme na ni! Ale jak to uděláme?“ „Musíme použít nějakou strategii. K čemu nám je pak naše inteligence?“ Zamyslel se Raptor. Abychom se v tom vyznali, jeden Raptor se jmenuje Charlie a druhý Red. Tak tedy Charlie a Red šli nenápadně za ní a pronásledovali svou kořist až do druhého patra.

Bibi o tom stále neměla ani ponětí. Kdyby jen tušila, v jakém je nebezpečí, okamžitě by se otočila a utíkala pryč, jenže bohužel právě teď se blíží přímo do pasti. Raptoři totiž dostali nápad. „Hele, já už vím, jak to uděláme. Půjdu pomalu za ní a až vejde do toho světa, trochu si z ní udělám legraci a pak se jí ukážu, ta se málem potentuje, jak mě uvidí, to bude ještě sranda. Pak určitě vyběhne ven, ty musíš číhat před vstupem, a jak vyběhne, pokusíš se ji chytit a já ti s ní pomůžu, pokud nám unikne, pořádně ji proženeme. Pak ji musíme nějak zabránit v útěku, a skočíme na ni!“ Seznámil Reda se svým nápadem Charlie.

„Bezva, a jak na ni skočíme, tak co? Zabijeme ji, doufám?“ „Samozřejmě, že ji zabijeme! Co bychom asi s ní dělali?“ Poklepal si na čelo Charlie. „Paráda!“ Radoval se Red. „Ne, my ji nezabijeme, my ji sežereme!“ Zdůraznil mu. „No jistě, tak jsem to myslel!“ Zavrtěl hlavou Charlie. „Tobě už vážně asi ten hlad leze na mozek, tak jdeme na to!“ Charlie tedy nenápadně šel za ní.

Bibi si za okamžik toho vchodu všimla, vypadalo to jako vstup do pravěké jeskyně. „To musí bejt vono! No koněčně!“ Oddychla si a běžela k tomu vchodu, myslela si, že tam bude pokladní, ale nebyl tam nikdo. „To si snad dělaj srandu?“ Začínala být už naštvaná, ale záhy její vztek vystřídalo malé leknutí. Slyšela zevnitř zvuky dinosaurů. „Hele, dinosauři zřejmě fungují! Ale jak to, že tu není pokladní ani žádní lidi?“ Tohle ji nešlo do hlavy. Světla, eskalátory a veškerá elektronika nefunguje, ale dinosauři jo. Ale na druhou stranu je to aspoň zadarmo. Kdyby tak tušila, že má skoro za zády Raptora Charlieho. Stála před vstupem a přemýšlela, jestli má jít dovnitř, nebo se otočit a jít pryč, nakonec se rozhodla, že vstoupí, to bylo ovšem velmi špatné rozhodnutí.

Udělala pár kroků a těsně za ní něco proběhlo. Otočila se, ale nikoho neviděla. Pak zase za ní, tentokrát z druhé strany, někdo proběhl, tak se znovu otočila, a stále nikoho neviděla. Začínala se bát. Něco ji sleduje, ale neví, co to je. Měla ale takovou zlou předtuchu. „Kdo je tu? Děsíte mě! Můžete se mi, prosím, ukázat?“ Cítila, jak se ji třese hlas a buší srdce, byla nervózní. Někdo za ní najednou promluvil. „Jak je libo, madam, tak se vám ukážu, jsem přímo tady!“ Bibi znervózněla ještě víc, ten hlas nezněl moc přátelsky, šlo z něj cítit zlo. „Kdo jste?“ Ptala se tichým a přiškrceným hlasem. „Otoč se a uvidíš sama!“ Odpověděl jí ten někdo a Bibi se pomalu otočila, ale to, co spatřila, ji vyděsilo tak, jako nikdy nic předtím.

Stál za ní krvelačný, třímetroví, hnědý Velociraptor se strašlivými drápy na zadních nohách, zuby ostrými jako nože a s černými pruhy na těle. Bibi vyděšeně zaječela a vyběhla ven, kde po ní skočil druhý Raptor, úplně stejný, jako ten, co jí vyděsil. Chytil ji za batoh, který měla na zádech. Povalil ji na zem a pořád jí za něj tahal. Bibi u toho ječela a snažila se mu vytrhnout, až se jí to nakonec povedlo. Zvedla se rychle ze země a utíkala směrem k eskalátorům, po kterých běžela nahoru do třetího patra. Což byla chyba, měla utíkat dolů, jenže v tom šoku byla lehce dezorientovaná. „Rychle, za ní!“ Nařídil Charlie, který vyběhl ven. Red odhodil batoh a oba se rozběhli po těch schodech za ní.

Tam nahoře ji naháněli skoro po celém patře jak splašenou laň. Ječela u toho na celý obchod, až ji uslyšel Emil, který hlídal u zadního vchodu do světa. Rychle se šel podívat, co se děje a v zápětí uviděl, jak Bibi honí Velociraptoři. „No to snad ne, tady vážně přišel člověk, a navíc je to holka! A taková hezká, té by byla škoda a hlavně by se nám hodila. Nemám jinou možnost, musím jí pomoct, je naše jediná naděje a hlavně bych se na to nemohl dívat, kdyby takovou hezkou holku sežrali, to by si nezasloužila!“

Nerozmýšlel se dlouho a běžel ji na pomoc. A vážně v pravý čas, protože právě teď Raptoři usoudili, že hraní si na honěnou bylo dost, jeden běžel pořád za ní a ten druhý to oběhl a postavil se před ní, nebyla už možnost úniku, tak počítala se svým koncem, přikrčila se k zemi, hlavu si zakryla rukama a celá se třásla, v ten moment, kdy po ní skočili, ji chytil za kapuci Emil a zvedl ji, bylo to těsné, málem bylo po ní. To se Raptorům vůbec nelíbilo, byli tak blízko k jejímu chycení.

„Hej, co si to dovoluješ?“ Nadával Charlie. „On nám ukradl naši kořist!“ Hned poté s ní běžel zpátky do ztraceného světa tím zadním vstupem, nebo spíš východem. Ale to Bibi moc psychicky nepomohlo, když zjistila, co jí drží a řvala dál po celou cestu, jak ji držel a odváděl. „HEJ! Kam mě to neseš? HNED MĚ PUSŤ!! POMÓÓC“. Netušila, že je hodný a býložraví a chce ji jenom pomoct, myslela si, že jí chce taky sežrat. Na první dojem vypadá hrozivě, hřbet má jako pancíř s bodlinami, hlavu taky posetou malými trny a na ocase kostěnou palici. A taky byl o hodně větší než Raptoři. Dalo mu to opravdu práci ji přesvědčit.

Bibi se seznamuje s Emilem

Kapitola 4

Když byl Emil s Bibi zpátky v jejich světě, položil ji na zem. Pořád se ho hrozně bála a celkově byla z toho všeho pořádně v šoku, celá se klepala a prosila ho, ať ji nenechá dlouho trápit. „Prosím tě, ať už mi chceš udělat cokoliv, tak mě ušetři toho trápení a zabij mě rovnou!“ Klekla si u toho na kolena a bylo jí do pláče. „Úplně nejlepší by bylo, kdyby ses nade mnou slitoval a nechal mě jít, prosím! Měj slitování, neubližuj mi!“ „Neboj se, já ti nechci ublížit, slibuju, chtěl jsem ti jen pomoct, díky mě jsi na živu, teď už jsi v bezpečí.“ Snažil se jí uklidnit, ale zatím mu to moc nešlo.

„Proč bych ti měla věřit?“ „Protože jsem býložravec, a všichni býložravci v tomhle dinosauřím světě jsou hodní. Někomu, jako jsi ty, bychom nikdy neublížili, a už vůbec ne takové hezké holce“. Bibi se ale stále bála a trvala na svém. „Já tu ale nechci bejt, chci jít vodsať pryč, nebudu tu s živejma dinosaurama, to, co jsem před pár minutami zažila, mi bohatě stačilo! „Odsud nemáš šanci se dostat ven, kdyby zjistili ti dva, co tě chtěli zabít, že se vracíš a jsi zase o samotě, pokusili by se o to znovu a podruhé bys nemusela mít štěstí!“ Varoval ji Emil. Bibi se konečně zvedla ze země. „Tak co mám dělat? Přece tady nezůstanu trčet už navždy, stejně bych tu nepřežila! Nemůžeš mi pomoct se vodsať dostat, prosím?“

Emil ji ale nezachránil jen tak, takže konečně musel s pravdou ven. „Poslouchej, aby bylo mezi náma jasno, já jsem tě nezachránil jen tak pro nic, za nic, takže je na čase, aby si věděla, o co jde a proč jsem tě sem přitáhl. Asi sis všimla, že jsme živí. Chci, ať víš, že je nás tu mnohem víc. Býložravci i masožravci.

Všichni umíme mluvit, to sis taky asi všimla. A asi si říkáš, jak je to možné. Děje se to proto, že v našem světě je ukrytá kouzelná deska, která to naše oživení způsobila. A to proto, že jí zaktivoval jeden chlápek, který původně tu desku chtěl asi ukrást, jenže než to stihl, nenapadlo ho nic lepšího, než otočit všechny čtverečky, tím způsobil, že jsme se probudili k životu. A já a ostatní mojí přátelé bychom chtěli všechno napravit, jenže nevíme, kde ta deska je a otočit těma čtverečkama nezvládneme.
Takže, já mám pro tebe takový návrh. My tě necháme jít a přísahám, že tě budeme chránit před masožravci, kdyby se pokusili ti něco udělat, což se asi pokusí, protože takoví prostě jsou, nechci tě děsit, ale ty jsi teď pro ně, dá se říct, tou nejsnadnější kořistí a toho oni využijou, protože mají velký hlad. A nemyslím si, že hlavní důvod, proč tě budou chtít zabít, bude to, že mají jen hlad. Něco mi říká, že je asi nepotěší, až se dozví, že nám pomáháš. Ano, to jsem se ti snažil celou dobu říct.
Potřebujeme, abys nám pomohla najít tu desku, my tě za to ochráníme, uděláme, co budeš chtít. Obstaráme ti jídlo i pití a místo na spaní, budeme tví přátelé a pak se zase budeš moct vrátit domů! Ale musíš nám pomoct, prosím! Chceme, aby bylo všechno jako dřív. Dinosauři umělí, majitelé zpět ve své práci a rodiny s dětmi zase budou moct si udělat hezký výlet. Tak co na to říkáš? Budeme přátelé a navzájem si pomůžeme? Jsi naše jediná naděje a stejně by ses odsud nedostala. Tak plácneme si?“

Po tomhle Bibi nevěděla, co na to říct. Byla z toho v šoku. Děsila ji představa, že co chvíli bojuje o svůj život a že tu bude nocovat. A taky ji napadlo, jak ji asi dinosauři můžou zajistit jídlo a pití. Když dokážou tohle, proč nedokážou najít desku? Připadala si, že ji trochu využívá, což byla vlastně pravda a to se jí nelíbilo, ale zase jí bylo blbé ho poslat do háje, když ji vlastně zachránil život a když jí tak prosil. Taky ji vrtalo hlavou, proč ví, jak deska vypadá, když vlastně neví, kde je. To se jí zdálo trochu nelogické, ale řekla si, že jim teda pomůže, přece jenom toužila po dobrodružství, a na tyhle záhadné otázky si řekla, že se zeptá později.
„Tak dobře, ale vážně mi slib, že mě vochráníte a že se pak dostanu ven a domů živá!“ Souhlasila nakonec Bibi a Emila to hodně potěšilo. „Samozřejmě, uděláme cokoliv, děkuji ti moc!“ A musel ji olíznout. „Fuj, no dobrá, dobrá, to stačí!“ Bibi si otřela obličej a byla celá oslintaná. „Promiň, mám prostě radost!“ Omlouval se Emil. Nakonec se Bibi usmála a mávla rukou. „ Však to nevadí.“ „A jak se vlastně jmenuješ?“ Zeptal se ji. „Bibi.“Představila se. Taky se představil a její jméno se mu líbilo, celkově se mu líbila. „Moc hezké jméno. Já jsem druh rodu Euoplocephalus, patřím mezi býložravé, obrněné dinosaury, a všem mým přátelům tady velím. Ale říkej mi klidně Emile, to je moje jméno, aspoň mi tak všichni říkají.“ Bibi se jeho jméno taky líbilo. „Hm, taky máš hezký jméno. Těší mě! „Mě taky, Bibi, a moc!“ Už se tolik nebála. Ale ne na dlouho „Tak co říkáš na to, že bych tě teď šel představit ostatním býložravcům?“ „ Klidně, budu ráda.“ Souhlasila Bibi.

Představili jsme Vám další dvě kapitoly prvotiny od slečny Evičky :) V červnovém čísle budeme pokračovat dalšími kapitolami, opět doplněnými originálními ilustracemi. A když už máme, jak se říká „na stole“ téma pravěkých ještěrů, zkusme se podívat na pár zajímavostí, které věda o této době a životu v něm, snad věrohodně poodhalila :)

Víte, že?

- **nejdelší drápy měl *Therizinosaurus*, byly dlouhé až 1 metr**
- **Nejkratší jméno dinosaura je *Mei***
- **Nejdelší jméno dinosaura je *Micropachycephalosaurus***
- ***Tyranosaurus* měl 13x lepší zrak než člověk**
- **Nejpočetnější stádo dinosaurů zahrnovalo až několiktisíc jedinců**
- **Největším opeřeným dinosaurem by *Gigantoraptor***
- **Nejdelší lebku měl rohatý *Pentaceratops***
- **Největší ptakoještěr byl *Quetzalcoatlus* s rozpětím křídel 18m, vážil kolem 100kg**
- **Nejpodivnější dinosaurus byl *Microraptor gui*, který měl 4 křídla**

GIVTí okénko

Květen — Víte co se děje v lese tento měsíc?
Dozrávají plody osiky a jilmu, lesníci vysévají jejich osivo do lesních školek. Les zdobí řada lesních květin, např. kokoříky, modré květy pomněnky nebo bílé zvonky aromatické konvalinky. Přilétá křepelka a ťuhýk obecný. Koncem května začíná spárkatá zvěř klást mláďata. Na tichých procházkách přírodou lze spatřit bachyně s malými selátky, objevují se druhé vrhy zajíců. Srnčí zvěř mění srst ze zimní hnědošedé na letní, která má rezavý odstín. Lesníci dokončují jarní zalesňovací práce ve vyšších polohách. Pokračují s preventivními ochrannými opatřeními proti přemnožení hmyzích škůdců v lese.

Velký Dík pro Vás všechny, kteří jste v níže uvedených e-shopech nakoupili a díky tomu nás finančně podpořili. Například eshop: Econea.cz, DrMax.cz, AutoHotarek.cz, Bonami.cz, VelkýKošík.cz! Děkujeme, že na nás stále myslíte!! :) Finanční částka, která se za Váš nákup přes GIVT připíše na náš účet, nám pomůže v činnosti. Vy jste "Naši Srdcaři"!!!

MENTALLICA

Okénko kapelníka: V květnu jsme se již mohli konečně sejít všichni v klubovně, zkoušení bylo hned veselejší! Na přelomu měsíce jsme absolvovali pravidelné každoroční soustředění ve Valašské Bystřici, a to díky možnosti přespání na chalupě u Hanky a u Janečků. Hanahu se opět starala o naše chuťové buňky, řeknu Vám, že to byly takové dobroty, že se nám, jak se říká, dělaly boule za ušima :D
Všichni členové zpívali a hráli poctivě celé dva dny. Repertoár zahrnoval jak písničky, které zpíváme na vystoupeních, tak různé lidové a prostonárodní popěvky, z nichž většina vždy vykouzlí široký úsměv na všech tvářích :)

JAK NÁM MŮŽETE POMÁHAT? - finančním darem na účet 218332200 / 0300
* STÁT SE ČLENY KLUBU PŘÁTEL NADĚJ
* NAKUPOVAT PŘES INTERNETOVÝ PORTÁL GIVT: Nebude Vás to stát ani korunu, jen pár vteřin Vašeho času, při nákupu označíte náš spolek v seznamu neziskových organizací.
NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT - PORADÍME :)